

A háromságtan az Őrtorony szerint

Az alábbi dokumentáció arról szól, hogy Jehova Tanúi vallás szervezetének kiadója, az Őrtorony Társulat érti-e, és hogyan mutatja be a háromságtant. Ez talán a legkényesebb téma, ami egy Tanúval való beszélgetés során előjöhethet, és bizony úgy tűnik, hogy a Társulat logikai érvei előtt mindenkinek meg kell hajolnia! A matematikai logika szabályai szerint ugyanis valóban nem lehet a Háromságot "bebizonyítani", de a Tanúk a Társulattól vették, hogy a Háromságot ilyen úton *kell* megközelíteni. Az alábbi dokumentáció alapján ők is eldönthetik, hogy vajon tisztában van-e a Társulat ezzel a fogalommal, illetve korrekt módon mutatja-e be az érdeklődőknek és a Tanúknak?

A Társulat véleménye a háromságtanról

J. F. Rutherford: Reconciliation, 1928 (p. 1) Sosem volt megtévesztőbb tanítás, mint a háromság. Csak egyetlen elméből származhat, ez pedig a Sátáné, az Ördögé.

Az Őrtorony, 1988/17 (20. oldal) ...ez az egyszerű igazság, de a háromság nem az. Az hazugság. Attól ered, "akit Ördögnek és Sátánnak neveznek, aki az egész lakott földet félrevezeti" (Jelenések 12:9)

Az mindenesetre a Társulat szerint is elvárható, hogy ha valaki ellenez valamit, és érvel ellene, legalább pontosan *értse* azt, amit így támad, és mások előtt is korrekt módon *ismertesse* az általa kritizált tanítást. A háromságtan *helyes* megfogalmazását ott is találjuk a Társulat kiadványaiban, amikor keresztény forrásokból idéz, és egy-két cikk címében, de mint látni fogod, sem Russell, sem Rutherford, sem a későbbi társulati kiadványok szerzői nem értik helyesen vagy teljesen a háromságtant. A továbbiakban a tant bemutató és cáfolni akaró fontos és tipikus társulati cikkeket ismertetjük. A cél pusztán a *valódi* álláspontok tisztázása, hogy ki *mit* hisz, és mit *nem*. Az idézetek *időbeli* sorrendben vannak, hogy látható legyen, mennyire folyamatos a tan félreértése a Társulat részéről.

A Társulat ismertetői és kritikájuk

Zion's Watch Tower, July 1882 (p. 369)

A mi olvasóink teljesen tisztában vannak azzal, hogy jóllehet mi hiszünk Jehova Istenben és Jézus Krisztusban, valamint a szent Szellemben [*holy Spirit*], mégis mint teljesen írásellenest elutasítjuk, hogy ők három Isten egy személyben [*three Gods in one person*], vagy, ahogy néhányan [*some*] megfogalmazzák: egy Isten három személyben.

Russell első definícióját (három Isten egy személyben) soha senki sem vallotta, úgyhogy vele együtt elutasíthatjuk mint írásellenes tant. A szerinte "néhány" (*some*) hívő által megfogalmazott tant (három személy egy Istenben) viszont kétezer éve milliárdnyi ember vallja. Russell-t a Társulat még több mint száz évvel később is idézte a trinitástannal szemben érvelve (lásd *Az Őrtorony*, 1989/23, 16. oldal: Éleslátás, amelyet Jehova adott). Érdekes egyébként, hogy a magyar fordítás eltér az angoltól. Egyrészt az eredeti "szent Szellem"-ből [*holy Spirit*] ugyanis kis sz-szel "szent szellem" lett, másrészt a "néhányan" [*some*] is ki lett javítva "so kan"-ra. Ez utóbbi közelebb áll az igazsághoz.

At-One-Ment Between God & Man (SS-5) ed. 1906 (p. 60,76)

Mi több, maguk az "Atya" és a "Fiú" szavak különbséget hordoznak magukban, és ellentmondanak a Háromságnak és a személy egy voltának [*oneness of person*], mert az "atya" az életadót jelöli, míg a "fiú" azt jelöli, aki életet nyert a másiktól. (...) Az apostol nyilvánvalóan tagadja, hogy az Atya és a Fiú egy személyben lenne (...) A gondolkodó olvasó azonnal felismeri az itt bemutatott szemlélet írásszerű összhangját és egyszerűségét, miközben beismeri, hogy a Háromság tanításának ésszerű megértése és magyarázata lehetetlen. (...) A három Isten egy Istenben [*three Gods in one God*] tanítás nemcsak írásszerűtlen... (...) a Háromság értelmetlen és írásszerűtlen tanítását – három Isten egy személyben [*three Gods in one person*]. (...) Mindenkinek észre kell vennie, hogy az egész szöveg különbséget mutat az Atya és a fiú között, így egyetlen értelmes személy sem használná [ezeket a részleteket], ha olyan benyomást akarna kelteni, mint amelyet a háromsághívők akarnak belőle levonni.

Russell megtévesztő módon végig a háromságtan és a háromsághívők ellen érvel, pedig olyasmit cáfol, amit azok *nem* hisznek. Russell láthatóan a modalizmussal tévesztette össze a keresztény trinitástant. A modalizmust azonban, amely az Atyát, a Fiút és a Szentlelket az *egyetlen* isteni személy három egymás utáni megjelenési formájának tartja, az egyház még a 2-3. században elvetette mint eretnekséget.

The Finished Mystery (SS-7) ed. 1917 (p. 11)

Az a kijelentés, hogy "a Fiú semmit sem tehet önmagától" (...) ellentmond a háromsághívők közös gondolatának, hogy a Fiú az Atya.

Rutherford bíró, a Társulat második elnöke fejezte be Russell *Írástanulmányait* (7. kötet). Ő is Russell tévhitében osztozott, és olyasmit adott a háromsághívők szájába, amit azok sohasem vallottak. Csak a modalizmus *azonosítja* a Fiút és az Atya személyét, a trinitástan nem.

J. F. Rutherford: Riches, 1936 (p. 185)

Egy másik hazugság, amelyet a Sátán csinált és mondott abból a célból, hogy szégyent hozzon Isten nevére, és embereket fordítson el Istentől, a "háromság." Ezt a tant tanítják a "kereszténység" vallásosai, és lényegében ez: hogy három isten van egyben [*there are three gods in one*]; Isten az Atya, Isten a Fiú és Isten a Szentlélek, mind egyenlő hatalomban, lényegben és örökkévalóságban." Nincs ember, aki meg tudná magyarázni ezt a tanítást, mert téves.

Rutherford definíciója ("három isten van egyben") megint csak nem a háromságtan "lényege", hanem valami egészen másé. Az, hogy az Atya: Isten, a Fiú: Isten és a Szentlélek is Isten, a háromsághívó számára nem azt jelenti, hogy három külön isten van egyben, hanem azt, hogy *az egy Istenségben belül* három személyt tud *Istennek* nevezni, mert a Biblia adatai alapján azt látja, hogy hárman rendelkeznek olyan tulajdonsággal, amely csak *az Istené* lehet, és tesznek olyasmit, amit csak *az Isten* tehet.

Let God Be True, ed. 1952 (p. 100)

Az úgynevezett "kereszténység" egyik alapvető tanítása "Szenháromságként" ismert. Személyek milliói fogadják el írásszerű és szent tanításként. A tanítás röviden az, hogy három isten van egyben: "Isten az Atya, a Fiú Isten és a Szentlélek Isten", mind a három egyenlő hatalomban, lényegben és örökkévalóságban. (...) Így, az atanázuszi hitvallás szavaival: "Isten az Atya, Isten a Fiú és Isten a Szentlélek, még sincs három Isten, csak egy."

Ismét csak az idézet pontos, a következtetés, a háromságtan lényegének a megfogalmazása már téves és megtévesztő.

The Watchtower, April 1, 1970 (p. 210)

Kérdezd meg a tanulót: "Hány Jehova van?" Hagyd válaszolni. A válasz nyilvánvalóan az, hogy csak egy Jehova van. (...) Érvelj vele, talán a következőképpen: "Ha egy Jehova van, akkor lehet ő három isten, Isten az Atya, Isten a Fiú és Isten a Szentlélek, amint azt a háromsághívók tanítják?" Megint hagyd válaszolni. "Nem, Jehova nem lehet három isten, mert a Biblia világosan tanítja, hogy csak egy Isten van." Most gondolkodásra készítetted a tanulót, hogy egy alapvető bibliai igazságon gondolkozzon, és hogy megértse, hogy Jehova csak egy Isten. Egy alapvető tévtanítást is lelepleztél – a Háromság tanítását.

A Társulat megtévesztő módon triteizmusként ("ő három isten") állítja be a szentháromságtant, amely pedig a Biblia alapján tagadja, hogy egynél több Isten létezne (Ézs 43:10b, 1Kor 8:3, Gal 4:8 stb.). Természetesen egy *Jehova* van. A háromságtan csak arról beszél, hogy Jehova, az egyetlen Isten hány személyben létezik, illetve jelenik meg a Bibliában.

What Do You Really Know About God? 1971 (p. 2) *

KICSODA ISTEN? Három Isten ő – egy háromság? Nem, a Biblia azt mondja: "valójában egy Isten van, az Atya" - 1Korinthus 8:6

A kérdés megtévesztően azt sugallja, hogy a keresztény Háromság "három Isten", ami nyilván ellentmond a Bibliának, de a szentháromságtannak is. Ez is triteizmus lenne, ami valójában többistenhit. A triteizmust és a trinitarizmust egy világ választja el, akkor is, ha a szervezet nem látja át a különbséget.

Az Órtony 1971, március 1 (68. oldal)

Először is, tanítja-e a vallásod a "Szenháromság"-tant, amely azt állítja, hogy a Mindenható Isten és Jézus Krisztus és a szent szellem három személy, és együttesen egy Istent alkotnak? Tanítja-e, hogy a Fiú, Jézus Krisztus egyformán örökkévaló és egyenlő az Atyával, Jehova Istennel?

A hamis vallás azonosításában segíteni akaró cikk hamis kérdést tesz fel a háromságtannal kapcsolatban. Az Isten = a Mindenható + Jézus + a Szentlélek képlet valóban tévtan, de a keresztény háromságtanhoz sincs köze. A háromságtan képlete ez: a Mindenható Isten = Atya, Fiú és Szentlélek. A Társulat Istenre, Jehovára gondolva persze automatikusan az Atyára, és az Atyáról automatikusan a Mindenhatóra gondol.

Örökké élhetsz Paradicsomban a földön, 1985 (39. oldal)

VAJON JÉZUS ISTEN VAGY EGY SZENTHÁROMSÁG? Ki ez a csodálatos Isten? Némelyek szerint Jézus a neve. Mások azt vallják, hogy Isten egy háromszemélyű egy Isten (szentháromság), noha a "háromság" szó sehol sem fordul elő a Bibliában. A háromságtan szerint egy Istenben három személy van. "Az Atya, a Fiú és a Szentlélek, és ez a három mégis csak egy Isten."

Jézus a háromságtan szerint sem "egy szentháromság", Istennek sem "Jézus a neve" (mindkét állítás a modern modalistáké), és az "egy háromszemélyű egy Isten" megfogalmazás is idegen a háromságtantól. Csak az idézet a végén korrekt.

Az Órtony, 1985/13 (28-29. oldal)

A háromságtant tanító teológia szerint Jahve vagy Jehova a héber pátriárkák és a zsidók Istenének a neve. Ezt az Istent Jézus "Atyjának" vagy "Istennek, az Atyának" nevezi. Ebből az következik, hogy a háromságtan hívei számára az isteni Jahve vagy Jehova név csak egyik személyét jelöli a feltételezett háromszemélyű "Istenségnek". A "második személy" neve Jézus, a "harmadik személy"-nek, a "Szent Léleknek" viszont nincs neve. A kereszténység egyháza logikusan nem használhatnának Isten számára egy olyan nevet, amely nem az egész "Istenséget" jelöli. Híveik tehát arra vannak kárhóztatva, hogy egy olyan titokzatos háromszemélyű egy Istent imádjának, amelynek nincs neve.

A Társulat megint a saját logikáját látja bele a háromságtanba. Igaz, hogy a zsidók Istenének a neve Jahve

vagy Jehova. Az is igaz, hogy Jézus az Atyát Istennek, és Istent az Atyjának nevezte. De ebből csak a Társulat számára logikus a Jehova / Isten = az Atya képlet. A "háromságban hívei számára az isteni Jahve vagy Jehova név" nem csak az egyik személyt jelöli, hanem magát az Istenséget (*theotész*, Kol 2:9), akiben három személyt tudnak azonosítani. A második személy neve "a Fiú" (*ho hüiosz*), emberi neve "Jézus", a küldetése szerint pedig "Krisztus". A harmadik személynek igenis van neve, hiszen a Bibliában csak egy "Szent Lélek" van, ezért sokszor egyszerűen csak "a Lélek" (*to pneuma*). A "kereszténység egyházainak hívei" ugyanazt az Istent ugyanazon néven (Jehova / Jahve) imádják, mint Jehova Tanúi, csak azt állítják, hogy Jehova Isten *több* mint Atya: Fiú és Szentlélek is.

Az Órtorony, 1988/13 (16. oldal)

A hitehagyott kereszténység elvetette Isten nevének a használatát, mivel ehhez hozzásegítette a zsidó babona, amely szerint, nem volt szabad kiejteni a "Jehova" vagy "Yahweh" nevet. Ez lehetővé tette olyan úr keletkezését, amelyet a "Szentháromságnak" kellett betöltenie. A kereszténység azt választotta, hogy "más isten után jár", a háromság-isten után, amely teljesen ismeretlen volt a zsidók számára, Krisztus számára és az igazi keresztények számára. És ennek az "egyistenben három személy"-titoknak az alátámasztására a kereszténység másolói még csaláshoz is folyamodtak, megváltoztatva a görög kéziratokat. Azonkívül, a Háromság logikus következményeként a kereszténység jelentős része az "Ég Királynőjének" imádatába vagy tiszteletébe is beleesett (Jeremiás 7:17,18).

Az eddigiekből remélhetőleg kiderült, hogy a Társulat háromság-fogalma távol áll annak valódi értelmétől. Ugyanígy csak a Társulat képzetében él a fenti idézetben leírt történet is arról, hogy a kereszténység mikor, hogyan és miért vetette volna el Isten nevének használatát, és alkotta volna meg a háromságtant. Kifejezetten tisztességtelen viszont a Társulat beállítása, amely szerint a kereszténység egy napon egy emberként "azt választotta", hogy "más isten után jár", és rágalmazásnak azt, hogy a Szentírás másolóit csalással, bibliahamisítással vádolja (vö. 2Móz 20:16). A Társulat bizonyítékként két bibliaverset is felhoz példának a lábjegyzetben:

IJn 5:7 "Mert hárman vannak, akik bizonyosságot tesznek" + szöveg: "az Atya, az Ige és a Szent Lélek: és ez a három egy" (lásd Károli).

Ez a beszúrás azonban nem véletlenül hiányzik a modern fordításokból, sőt a lábjegyzetekből is (lásd Ökumenikus!). Valóban későbbi betoldásról van szó, és ezt onnan tudjuk, hogy abból a *nyolc* fennmaradt kéziratból, amely a részletet tartalmazza, négy csak *oldaljegyzetként* hozza (Bruce Metzger: Textual Commentary on the Greek New Testament, 1994; p. 647-648). Nyilvánvaló, hogy egyes másolók tették bele a szövegbe. Megállapítható, hogy ez a szövegváltozat *nem* terjedt el, az apostoli és az egyházatyák, akik a háromságban megfogalmazásának idején éltek, *egyszer sem* idézik, bár jól alkalmazhatták volna a modalisták vagy az ariánusok ellen. A *Vulgata* sem tartalmazta, és másolatként is elenyésző számban maradt fel. A részlet első *idézete* egy 4. századi latin levélből maradt ránk. Az első olyan *görög szöveg*, amely a 7. vers részeként tartalmazza, csak i.sz. 1215-ből, tehát a középkorból (!) való. Hogyan járulhatott volna hozzá ez a késői betoldás a trinitástan kialakulásához?

Mt 24:36 "Azt a napot viszont, vagy azt az órát senki sem tudja: sem az ég angyalai, sem a Fiú, csak az Atya egyedül."

A Társulat szerint az eredeti szövegből szándékosan hagyták ki a "sem a Fiú" (*ude ho hüiosz*) részletet. Tény azonban egyfelől az, hogy a részletet a Mt-kéziratok többsége valóban nem tartalmazza (Bruce Metzger: Textual Commentary on the Greek New Testament, 1994; p. 51-52). A részlet egyes másolóknak valószínűleg teológiai problémát okozott, és talán a párhuzamos Mk 13:32-vel akarták összhangba hozni. Emellett szól a szöveg vége is: az Atya *egyedül*. Az egyik esetben egy lapszéli megjegyzés került a szövegbe, a másik esetben pedig valószínűleg szándékos kihagyás történt. A lényeg, hogy egyik sem befolyásolhatta a trinitástan kialakulását, sőt az ilyen és hasonló szöveghibákra éppen *háromsághívó* tudósok munkája nyomán derült fény. Ha a háromsághívók valóban olyan elvetemültek lennének, mint amilyenek a Társulat ábrázolja őket, vajon nem rejtették volna inkább el a felfedezéseiket? Végül megjegyzendő, hogy a trinitástannak nem "logikus következménye" az Ég Királynőjének imádata vagy tisztelete (a Mária-kultusz). Ennek egészen más áll a háttérében, és a protestánsok kezdettől fogva elvetették minden formáját.

Az Órtorony, 1988/17

[1. oldal] Ragaszkodnak ahhoz az állításukhoz, amely szerint Jézus Krisztus maga Isten, a Mindenható, egy háromság második személye, lévén a harmadik személy a szent szellem. (...) Ez a tanítás nagy zűrzavart keltett a kereszténység vallásainak a tagjai között, és ez az egyik oka annak, hogy a New Catholic Encyclopedia titoknak nevezi a háromságot.

A Társulat megtévesztően azt sugallja, mintha a háromsághívó keresztény teológia a Mindenhatót *belezárná* Jézusba. A Mindenható azonban nem Jézussal egyenlő, hanem az Első és Utolsó, azaz Egyetlen Istennel (lásd Jel 1:8). Más kérdés, hogy az Első és Utolsó, azaz egyetlen Isten mikor halt meg, és támadt föl, ha nem

az emberré lett Fiúban, Jézusban? (lásd Jel 1:8.17-18, 2:8, 22:13-16). Ha a Háromság azért lenne "titok", mert zavaros lenne, akkor senki sem ragaszkodna hozzá. A tan azonban nem logikai önellentmondást tartalmaz, hanem a teremtett világ fogalmi és logikai rendszerén *túlra* mutat: a Teremtő Isten lényére. A tan csak akkor "zavaros", ha valaki azt hiszi, vagy azt tanítják neki, hogy itt olyasmiről van szó, aminek bele kell férnie az emberi logikába. Érdekes, hogy ugyanakkor az ilyen racionalista beállítottságúak is vallanak Istentől olyasmit, ami szétfeszíti a logikai és nyelvi képességeiket. Istent személynek vallják, pedig egyszerre a világon *kívül* álló valaki, és mégis *benne* élünk, mozgunk és vagyunk. Ugyanígy bár személy, egyszerre sokmillió gyermekével beszélget. Isten valóban nem hasonló a mi kis emberi elképzeléseinkhez! (Csel 17:29)

[4. oldal; a Mt 3:17, Mk 1:11, Jn 1:34 említése után:] ... vajon Isten azt mondja, hogy ő volt a saját fia, hogy ő saját magát küldte el, és saját magát helyeselte? Nem, Isten, az Atya, a Teremtő azt mondta, hogy a Fiát, Jézust küldte el, a különálló egyént, hogy elvégezze az Isten művét. (...) Ő az Isten Fia volt Ők keten két különálló személy, és ezt az igazságot semmiféle teológiai "titok" nem képes megváltoztatni. Jézus tudta, hogy nem egyenlő az Atyával, hanem minden tekintetben alárendelt helyzetben van.

A Társulat beállításával ellentétben a szentháromságtannak is *része*, hogy a személyek megkülönböztethetők, és egymásnak alárendelik magukat a megváltás művében. Ezen semmiféle "teológiai titok" (a szentháromságtan?) nem képes és nem is akar változtatni. Annak sincs köze a háromságtanhoz, hogy "ő volt a saját fia, hogy ő saját magát küldte el, és saját magát helyeselte". A háromságtan szerint az egyik személy (az Atya) küldte a másikat (a Fiút), egyfelől a kapcsolatuk mindig mindenben valóságos volt (nem csak látszat), másfelől ugyanakkor mindez az Istenségen *belül* történt (nem a Teremtő és egyik teremtménye között). Különbösen érdekes a Társulat gondolatvezetése: a kiadványaikat olvasónak az "ISTEN" szóról mindenképpen az *Atyára* kell gondolnia, de ha a Biblia a Fiút nevezi annak (lásd Jn 1:1.18, 20:28 stb.), akkor azonnal az "isten" szó elrelativizált értelmére kell gondolnia mint "címre" (?). Az eredeti görög szöveg és a 7-8. század előtti görög másolatok azonban nem tettek különbséget nagy "I" és kis "i" között, hiszen *kizárólag* nagy betűket használtak.

Az Órtorony, 1989/23 (15. oldaltól) lásd Zion's Watch Tower, July 1882 (p. 369)

Érveljünk az Írásokból, 1989

[Érveljünk... 141. oldal] **Háromság** címszó

Meghatározás: A kereszténység egyházainak központi tanítása. Az Athanasius-féle hitvallás szerint, három isteni személy van (az Atya, a Fiú és a Szentlélek), akikről azt állítják, hogy mindegyik örök és mindenható, egyik sem kisebb vagy nagyobb a másiktól, mindegyik Isten, még sincs három Isten, csak egy Isten. A dogma másfajta magyarázata szerint, a három "személy" nem különálló, önálló egyén, hanem az isteni lényeg három megjelenési formája. Ezért állítják a háromság egyes szószólói azt, hogy Jézus Krisztus az Isten, vagy hogy Jézus és a Szentlélek Jehovával azonosak. *Nem bibliai tanítás!*

A Társulat addig a pontig korrekt, hogy a trinitástan szerint "három isteni személy van." Utána azonban "a dogma másfajta magyarázatát" közli (a modalistát), amelyet sohasem vallott az egyház, mert még megjelenésekor, a 2-3. században eretnekségnek ítélte. A mai modalisták egyébként sem nevezik magukat háromsághívőknek, inkább "egység-hívőknek". Nem a háromsághívők, hanem ők állítják, hogy Jézus az Isten, illetve hogy Jézus egyúttal az Atya és a Lélek is. A modalizmust "a dogma" (ti. a szentháromságtan) "másfajta magyarázatának" beállítását tehát megtevesztés. A Társulat számára a különbség bizonyára elhanyagolható, az egyház azonban ugyanúgy tévannak tartotta a modalizmust, mint az arianizmust, tehát *nem bibliai tanítás!* A Társulat a Háromság címszó alatt feltesz néhány tisztázó, valójában manipulatív kérdést a "dogma" megvilágításához. Mielőtt ezek közül néhányat együtt megnéznénk, csak egy megjegyzést engedj meg: a rossz kérdés eleve rossz válaszhoz, és rossz következtetéshez vezet!

[143. oldal] **Háromság** címszó

Összhangban van-e a Biblia azokkal, akik azt tanítják, hogy az Atya és a Fiú nem egymástól különálló és megkülönböztethető személyek?

Akik ezt vallják, azok a modalisták, és ők valóban nincsenek összhangban a Bibliával. Ez azonban nem érv a háromságtan ellen, amely vallja a személyek megkülönböztethetőségét.

[143. oldal] **Háromság** címszó

Tanítja-e a Biblia azt, hogy a "háromsághoz" tartozók egyike sem nagyobb vagy kisebb a másiktól, hogy mindegyikük egyenrangú és mindenható?

A háromságtannak természetesen része, hogy az egyes isteni személyek az üdvtörténetben *eltérő feladatok* látnak el, és *egymásnak* alárendelve cselekednek, illetve hogy a Fiú emberré léve Messiásként kisebb volt az Atyánál. A tannak ugyanakkor az is része, hogy az eltérő feladatok közben a személyek egymásról tanúskodnak, és tökéletes összhangban cselekednek, de ez nem a magasabb- vagy alacsonyabbrendűség jele.

[143. oldal] **Háromság**

Taníja-e azt a Biblia, hogy az állítólagos "háromság" tagjai istenek?

Jézus így imádkozott: "Atyám, ... az örök élet pedig azt jelenti, hogy ismernek téged, *az egyedül igaz Istent*, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust" (János 17:1-3, *Ö.f.*) (...) Lehet ő az "egyedül igaz Isten" vagy az "egyetlen igaz Isten", ha rajta kívül még két másik vele egyenlő rangú isten létezne? A rajta kívül "istenek" nevezettek vagy hamis istenek, vagy legjobb esetben az igaz Isten tükörképei, képmásai.

A személyek a háromságtan szerint sem külön, egyenrangú "istenek" (ez triteizmus lenne). A cikk a továbbiakban a jezsuita Karl Rahnert idézi, aki szerint "a szellemről" sohasem mondják, hogy *theosz* (Isten), és hogy a *ho theosz* (az Isten) az Újszövetségben "sohasem vonatkozik a *pneuma hagion*-ra", a Szentlélekre. Péter apostol szerint viszont, amikor Ananiás a *Szentléleknek* hazudott, nem embernek hazudott, hanem az Istennek (*tó théo*, Csel 5:3-4). Péter véleménye bizonyára többet jelent, mint Rahneré!

Ismeret, amely örök élethez vezet, 1995 (30-31. oldal)

Mózes emlékeztette rá az izraelitákat, hogy "Jehova Istenünk, egy Isten" (5Mózes 6:4, *Kámory fordítás*). Jézus Krisztus megismételte e szavakat (Márk 12:28, 29) Emélfogva, akik Isten Szavaként fogadják el a Bibliát, nem imádnak egy Háromságot, amely három személy vagy isten együttléte egyetlen istenben. A "Háromság" szó valójában még csak elő se fordul a Bibliában. Az igaz Isten egyetlen Személy, aki nem azonos Jézus Krisztussal (János 14:28, 1Kor 15:28). Isten szent szelleme nem személy. A szent szellem Jehova tevékeny ereje, amelyet szándékai megvalósítására használ fel a Mindenható (1Móz 1:2, Cselekedetek 2:1-4, 32,33; 2Péter 1:20-21).

A Társulat 1995 óta az *Ismeret*-könyvből ad alapoktatást az érdeklődőknek. Ahogy eddig, úgy most is torzítva tálalja a háromságtant: a "három személy vagy isten együttléte" ugyanis más tanítás. Az, hogy *Isten* az Atya, *Isten* a Fiú és *Isten* a Szentlélek nem "az istenek számát" összegzi (1+1+1 = 3, ami triteizmus lenne), hanem három személy *mivoltát* mondja ki, végig szem előtt tartva, hogy "még sincs három isten, csak egy Isten van." Kámory Sámuel 1870-es fordítása különben pontatlan. Eleve "a nyelvezete egyedülálló a magyar bibliafordítások között", mert annyira a Kazinczy-féle nyelvújítás eredményeit követi, így magánkiadású fordítása nem is terjedt el (Bottyán János: *A magyar Biblia évszázadai*; Budapest, Református Zsinati Iroda Sajtóosztálya, 1982) A héber szövegben az "egy" szó (*ehád*) áll, amely alapvetően *egyetlen*-szerűséget fejez ki. Az 5Móz 6:4 szövege: "JHVH a mi Istenünk, *egyedül* JHVH!" Jehova a Bibliában mindenhol abban az értelemben "egy Isten", hogy *nincs más*: az egyetlen. A szöveg tehát *nem azt* állítja, hogy Isten a lényét tekintve egy személy, hanem azt, hogy *csak egy* Isten van. Hogy hány személyben létezik, az más kérdés.

Kérdések

Mindezek alapján kétséges, hogy Russell vagy Rutherford felfogta volna a háromságtan lényegét, és hogy tudták volna, mit tagadnak? De okult-e a Társulat a hibájukból? Pontos képet alkothatnak-e maguknak a Tanúk a háromságtanról pusztán az Órtorony ismertetői és kritikai megjegyzései alapján? A saját teokratikus szolgálati elveinek megfelelően cselekedett-e a Társulat az elmúlt százhusz évben azzal, *ahogyan* a háromságtant bemutatta?

A Teokratikus Szolgálati Iskola Vezérkönyve, 1992 (110. oldal)

Kijelentések pontossága Jehova Tanúi igazságon alapuló szervezetet alkotnak. Az igazságot akarjuk beszélni, és mindig minden részletben teljesen pontosak akarunk lenni. Ez nemcsak a tantételekre érvényes, hanem az idézetekre és arra is, amit másokról mondunk, ahogy feltüntetjük őket, valamint a tudományos adatok és az újsághírek továbbadására is. A hallgatóság az előadott helytelen kijelentéseket továbbadhatja, és így a tévedés feltűnővé válik. Ha a hallgatók felismerik a pontatlanságot, kételkedni fognak a szónok szavahihetőségében más pontokat illetően is, sőt talán az üzenet igazságában is.